

ÁSSIO Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam. In illo témpore. Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant príncipes sacerdotum et scribæ, quómodo Jesum interficerent: tímébant vero plebem. Intrávit autem sátanás in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locútus

est cum príncípibus sacerdotum et magistrátibus, quemádmódum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necesse erat occídi pascha. Et misit Petrum et Joánnem, dicens:

✠ Eúntes paráte nobis pascha, ut manducémus. **C.** At illi dixerunt:

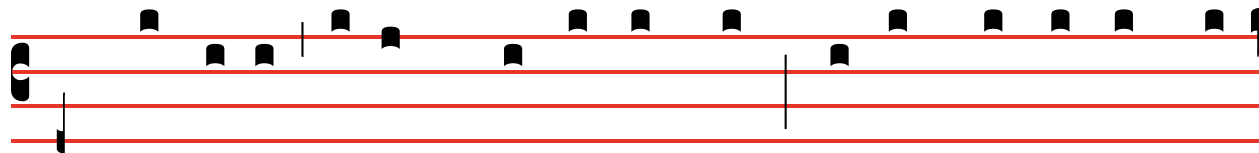
S. Ubi vis pa-rémus?

C. Et dixit ad eos: ✠ Ecce, introëúntibus vobis in civitátem, occúrreret vobis homo quidam ámphoram aquæ portans: sequímini eum in domum, in quam intrat, et dicétis patrifamílias domus: Dicit tibi Magíster: Ubi est diversórium, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse osténdet vobis cenáculum magnum stratum, et ibi

paráte. **C.** Eúntes autem invenérunt, sicut dixit illis, et paravérunt pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis: ✠ Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. **C.** Et accépto cálice, grátias egit, et dixit: ✠ Accípite, et divídite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. **C.** Et accépto pane, grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens: ✠ Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem. **C.** Simíliter et cálicem, pos tquam cenávit, dicens: ✠ Hic est calix novum Testaméntum in sáanguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndum quod definítum est, vadit: verúmtamen væ hómini illi, per quem tradétur. **C.** Et ipsi coépérunt quaérere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis: ✠ Reges géntium dominántur eórum: et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui præcéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui minístrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatió nibus meis. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos, judicántes duódecim

tribus Israël. **C.** Ait autem Dóminus: ✠ Simon, Simon, ecce, sátanás expetívít vos, ut cribráret sicut tríticum: ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

C. Qui dixit ei:

S. Dómine, tecum pa-rá-tus sum, et in cárce-rem et

in mortem i-re.

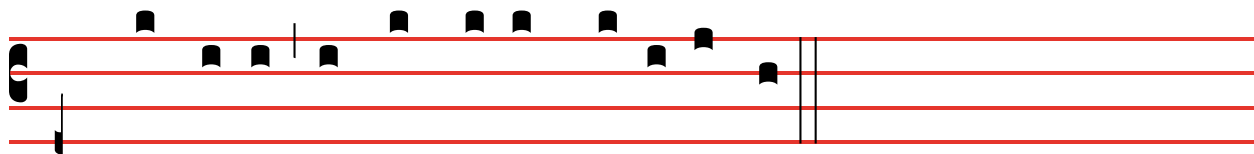
C. At ille dixit: ✠ Dico tibi, Petre: Non cantábit hódie gallus, donec ter ábneges nosse me. **C.** Et dixit eis: ✠ Quando misi vos sine saéculo et pera et calceaméntis, numquid aliquid defuit vobis? **C.** At illi dixerunt:

S. Ni- hil.

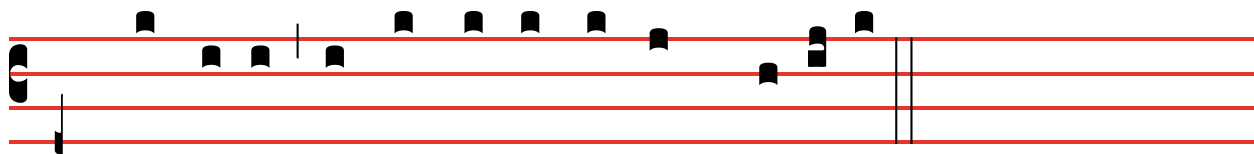
C. Dixit ergo eis: ✠ Sed nunc, qui habet saéculum, tollat simíliter et peram: et qui non habet, vendat túnica suam, et emat gládium: Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet impléri in me: Et cum iníquis deputátus est. Etenim ea, quæ sunt de

me, finem habent. **C.** At illi dixerunt:

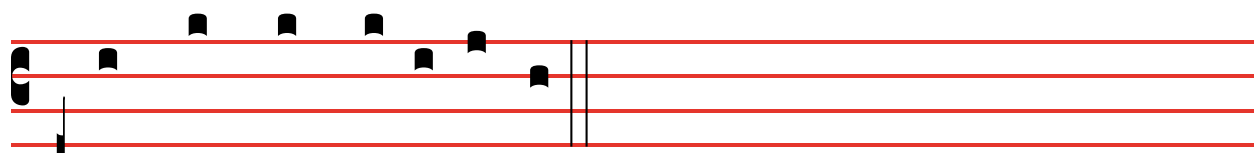
S. Dómine, ecce du-o gládi- i hic.

C. At ille dixit eis: ✠ Satis est. **C.** Et egréssus ibat secúndum consue-
túdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli.
Et cum perveníisset ad locum, dixit illis: ✠ Oráte, ne intrétis in ten-
tatiónem. **C.** Et ipse avúlsus est ab eis, quantum jactus est lápidis, et
pósis génibus orábat, dicens: ✠ Pater, si vis, transfer cálicem istum a
me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. **C.** Appáruit autem
illi Angelus de cælo, confórtans eum. Et factus in agónia, prolíxius
orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in
terram. Et cum surrexísset ab oratióne, et venísset ad discípulos suos,
invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis: ✠ Quid dormítis?
súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiónem. **C.** Adhuc eo loquén-
te, ecce turba: et qui vocabá-
tur Judas, unus de duódecim, antecede-
bat eos: et appropinquávit Jesu, ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi: ✠
Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? **C.** Vidéntes autem hi, qui circa
ipsum erant, quod futúrum erat, dixerunt ei:

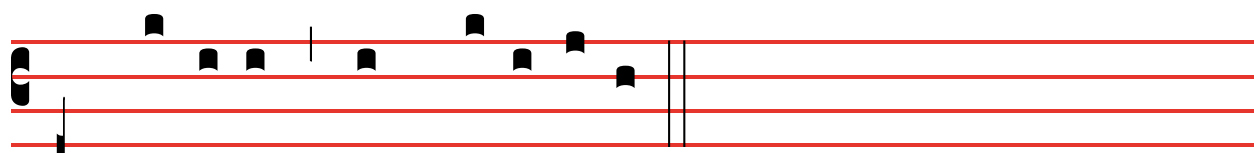
S. Dómine, si percú-timus in gládi- o?

C. Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdotum, et amputávit aurículam ejus dexteram. Respóndens autem Jesus, ait: ✠ Sínite usque huc. **C.** Et cum tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdotum et magistrátus templi et senióres: ✠ Quasi ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus? Cum cotídie vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me: sed hæc est hora vestra et potéstas tenebrárum. **C.** Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis sacerdotum: Petrus vero sequebátur a longe. Accénso autem igne in médio átrii, et circumse-déntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intúita, dixit:

S. Et hic cum illo e-rat.

C. At ille negávit eum, dicens:

S. Mú-li-er, non novi illum.

C. Et post pusíllum álius videns eum, dixit:

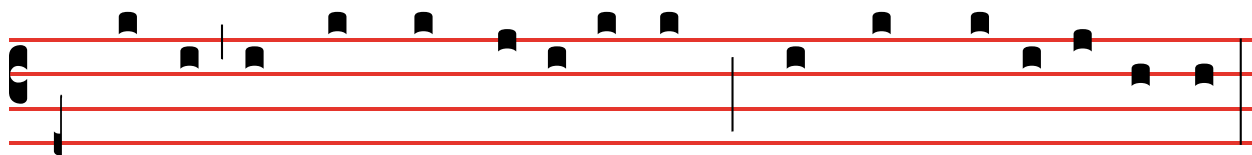
S. Et tu de il-lis es.

C. Petrus vero ait:

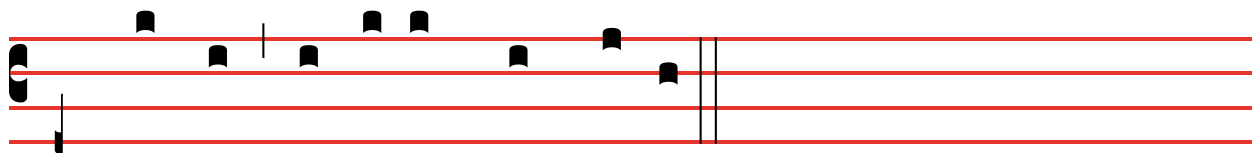
S. O homo, non sum.

C. Et intervállo facto quasi horæ uníus, álius quidam affirmábat, dicens:

S. Ve-re et hic cum illo e-rat : nam et Ga-li-læ-us est.

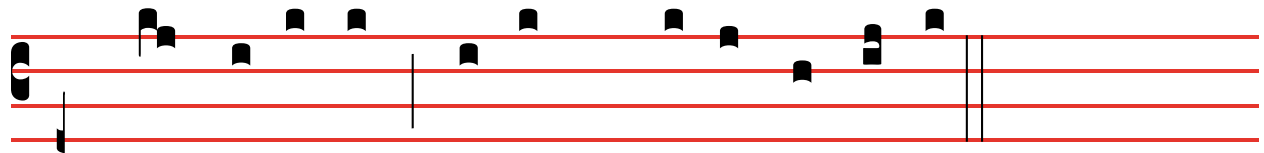
C. Et ait Petrus:

S. Homo, nésci-o quid di-cis.

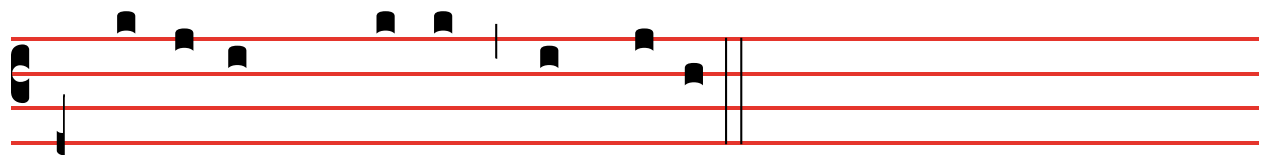
C. Et contínuo adhuc illo loquente cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsqvam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei,

cædéntes. Et velavérunt eum et percutiébant fáciem ejus: et interrogábant eum, dicéntes:

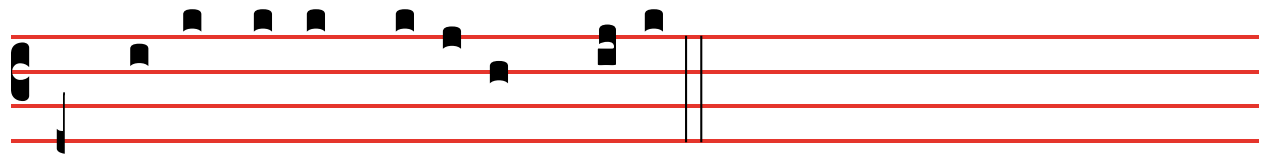
S. Prophe-tí-za, quis est, qui te percússit?

C. Et alia multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis et príncipes sacerdotum et scribæ, et duxérunt illum in concílium suum, dicente?

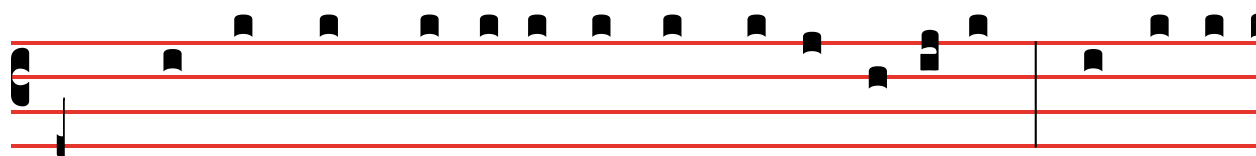
S. Si tu es Christus, dic nobis.

C. Et ait illis: ✠ Si vobis díxero, non credétis mihi: si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimíttetis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. **C.** Dixérunt autem omnes:

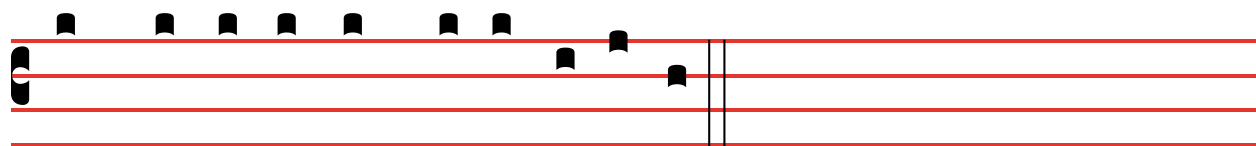

S. Tu ergo es Fí-li-us De-i?

C. Qui ait: ✠ Vos dicitis, quia ego sum. **C.** At illi dixérunt:

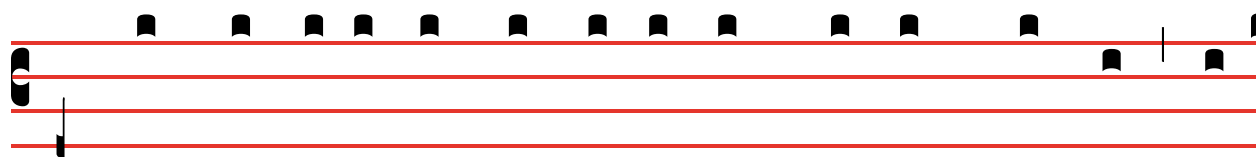

S. Quid adhuc de-side-rámus testimóni-um? Ipsi e-

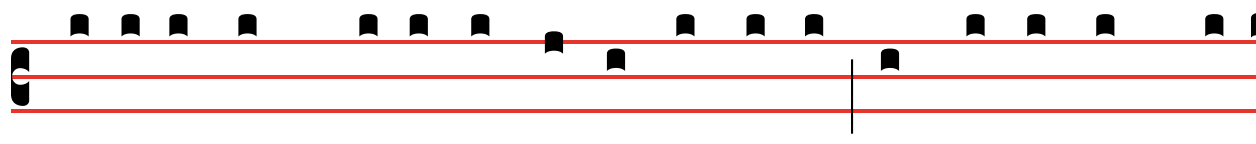

nim audí-vimus de o-re e-jus.

C. Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum.
Coepérunt autem illum accusáre, dicéntes:

S. Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et

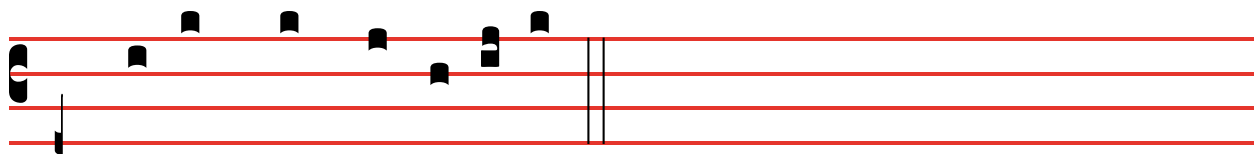
prohibéntem tribú-ta da-re Cæsa-ri, et di-céntem se

Christum regem esse.

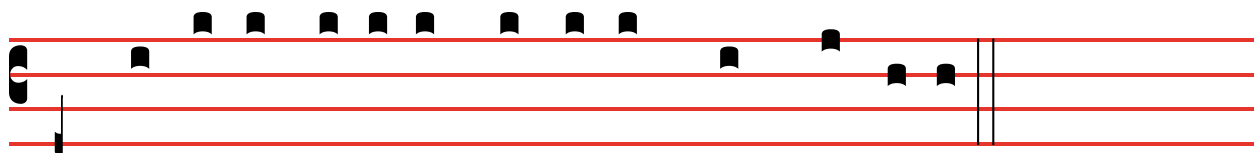
C. Pilátus autem interrogávit eum, dicens:

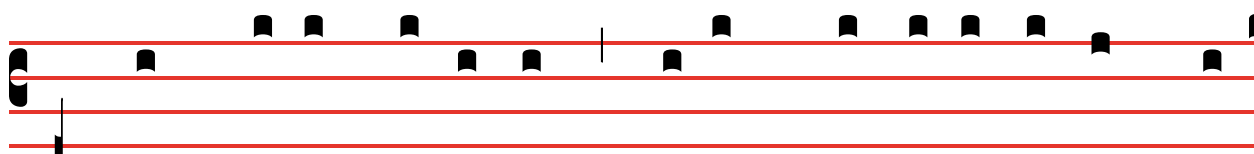
S. Tu es Rex Judæ-órum?

C. At ille respóndens, ait: ✠ Tu dicis. C. Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdotum et turbas:

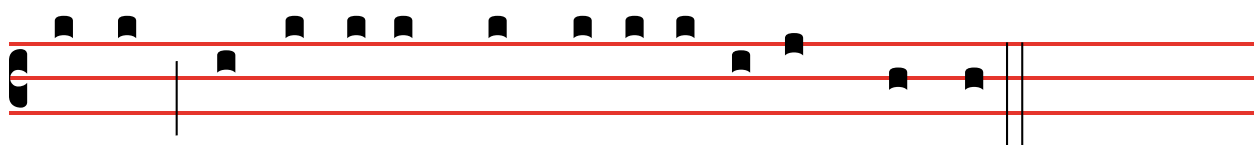

S. Ni-hil invéni-o causæ in hoc hómine.

C. At illi invalescébant, dicéntes:

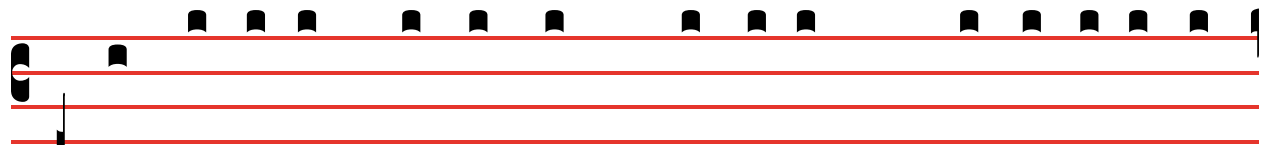
S. Cómmove-t pópu-lum, docens per uni-vérsam Ju-

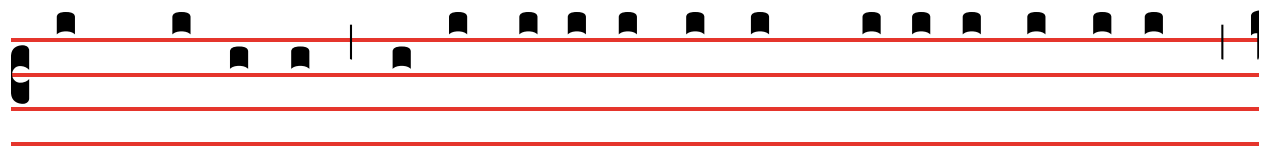
dæ-am, incí-pi-ens a Ga-li-læ-a usque huc.

C. Pilátus autem áudiens Galilaéam, interrogávit, si homo Galilaéus esset. Et ut cognóvit, quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem, viso Jesu, gávissus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de eo, et sperábat signum áliquod

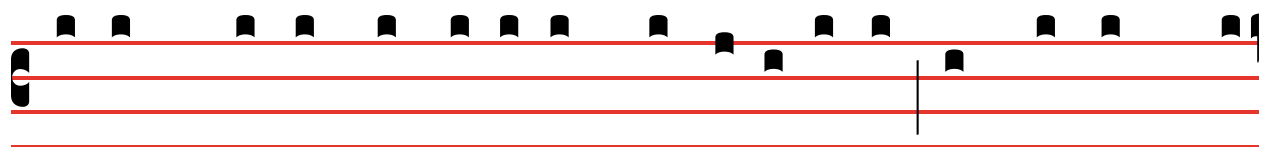
videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum et scribae, constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: et illudit indutum veste alba, et remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem. Pilatus autem, convocatis principibus sacerdotum et magistratibus et plebe, dixit ad illos:

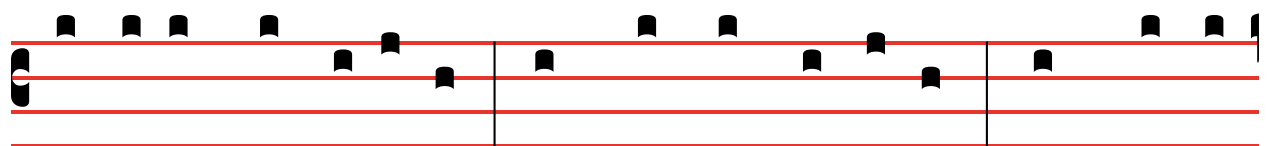
S. Obtulistis mihi hunc hominem, quasi averten-

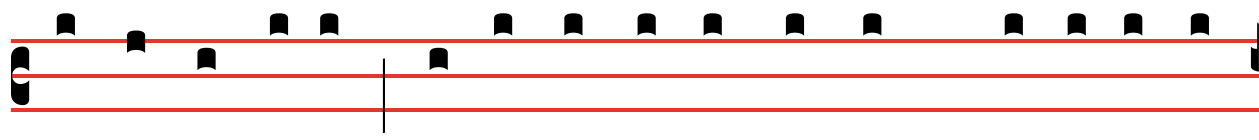
tem populum, et ecce ego coram vobis interrogans,

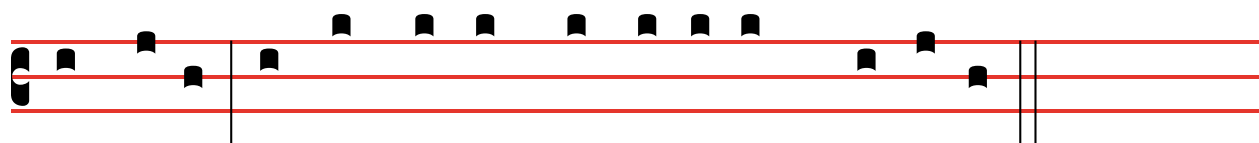
nullam causam inveni in homine isto ex his, in qui-

bus eum accusatis. Sed neque Herodes: nam remi-

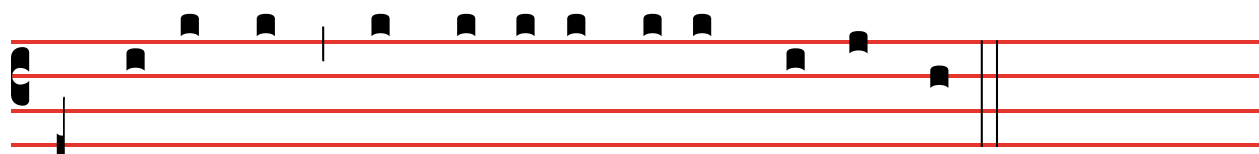

si vos ad illum, et ecce ni-hil dignum morte actum

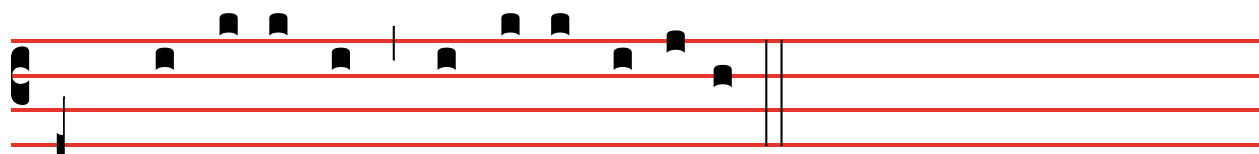
est e- i. Emendá-tum ergo illum dimíttam.

C. Necesse autem habébat dimíttre eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsta turba, dicens:

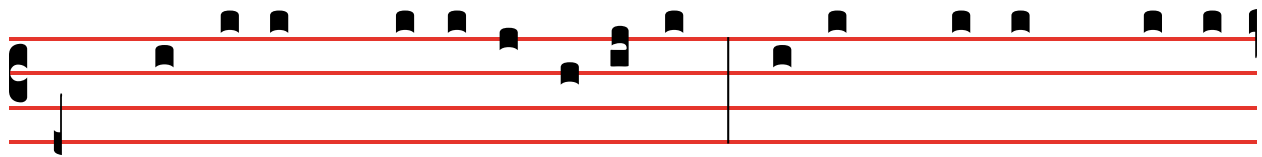
S. Tolle hunc, et dimítte nobis Ba-rábbam.

C. Qui erat propter seditiόνem quandam fáciam in civitáte et homicídium missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttre Jesum. At illi succlamábant, dicéntes:

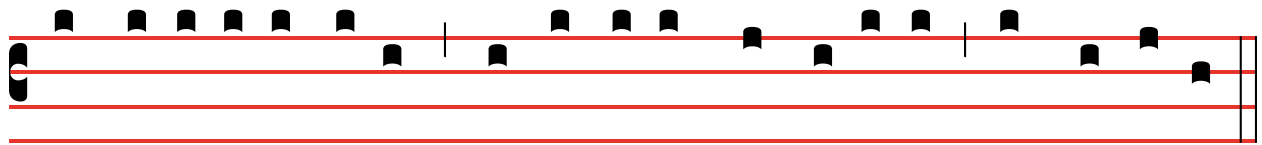

S. Cru-ci-fí-ge, cru-ci-fí-ge e-um.

C. Ille autem tértio dixit ad illos:

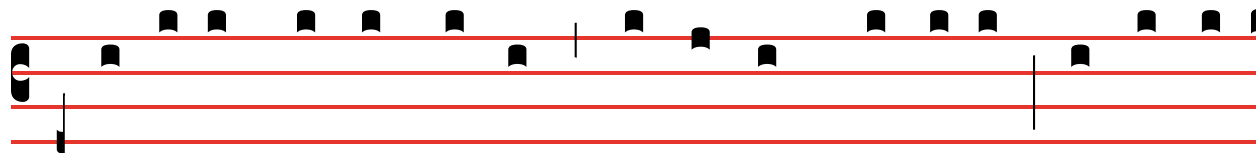
S. Quid enim ma-li fe-cit iste? Nullam causam mortis

invéni-o in e-o : corrí-pi-am ergo illum et dimíttam.

C. At illi instábant vóci-bus magnis, postulántes, ut crucifigerétur. Et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fieri petitió-nem eórum. Dimísit autem illis eum, qui propter homicídium et sediti-ó-nem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum vero trádidit voluntáti eórum. Et cum dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quendam Cyrenénsem, veniéntem de villa: et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba pópuli, et mulíerum, quæ plangébant et lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus dixit: ✠ Filiæ Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros. Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beátæ stériles, et veníres, qui non genuérunt, et úbera, quæ non lactavérunt. Tunc incípient dícere móntibus: Cádite super nos; et cóllibus: Operíte nos. Quia si in víridi ligno hæc faciunt, in árido quid fiet? **C.** Ducebántur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et pos tquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: et latrónes, unum a dextris et álterum a sinístris.

Jesus autem dicebat: ✠ Pater, dimítte illis: non enim sciunt, quid faciunt. C. Dividéntes vero vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes:

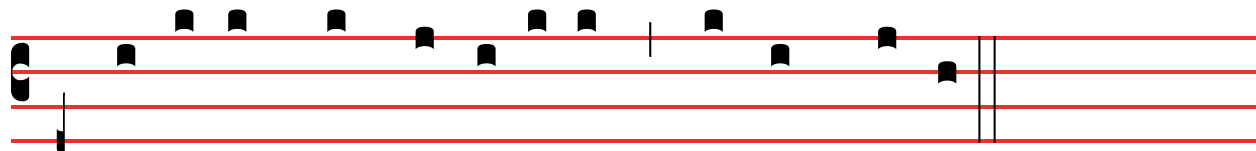

S. A-li- os salvos fe-cit : se salvum fá-ci- at, si hic est

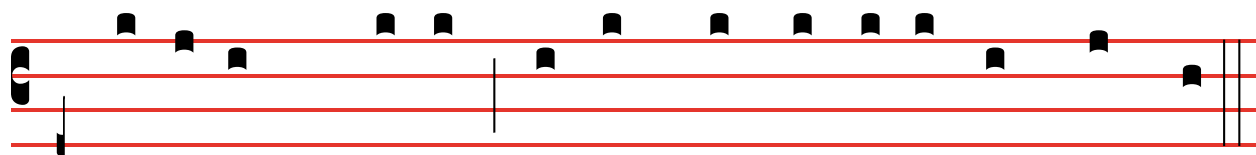
Christus De- i e-léctus.

C. Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes:

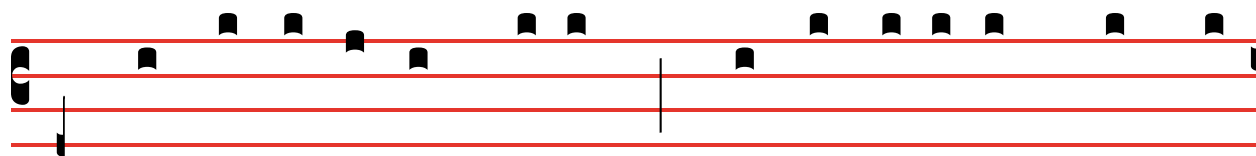
S. Si tu es Rex Judæ-órum, salvum te fac.

C. Erat autem et superscríptio scripta super eum lítteris græcis et latínis et hebráicis: Hic est Rex Judæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens:

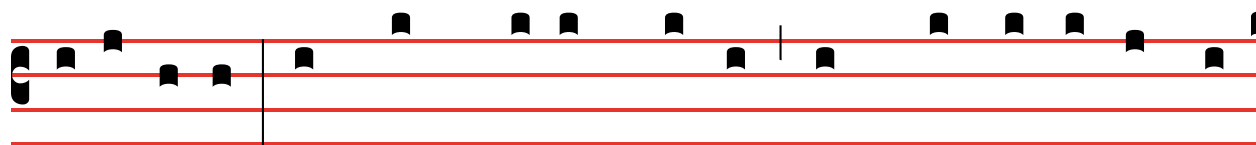

S. Si tu es Christus, salvum fac teme-típsum, et nos.

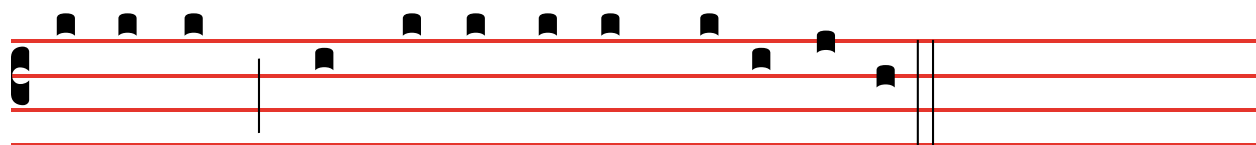
C. Respóndens autem alter increpábat eum, dicens:

S. Neque tu times De-um, quod in e-ádem damna-

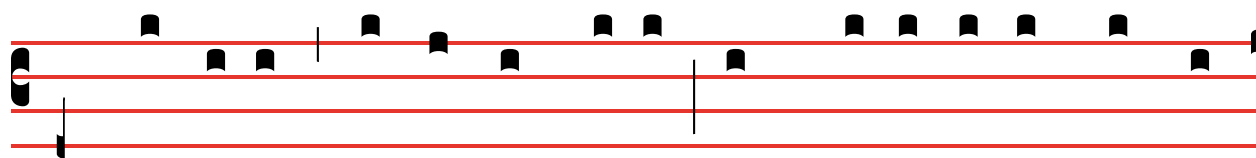

ti-óne es. Et nos quidem juste, nam digna factis re-

cí-pimus : hic ve-ro ni-hil ma-li gessit.

C. Et dicebat ad Jesum:

S. Dómine, meménto me-i, cum véne-ris in regnum

tu-um.

C. Et dixit illi Jesus: ✠ Amen, dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso.

C. Erat autem fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol: et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus, ait: ✠ Pater, in

